

190.
de Ho 1615.

p. Paris

I. Librando Subberto Theologo Franconerano
 Saludem Reverende frater; Ne quae stomachicis, quod
 filii. Tempus est, ut tandem in hac aetate mihi silentium
 ingerem, postea jam scripturam *Ἐπεὶ δὲ τὸν*. Neque nam
 scriberem, nisi te scire vellem, me scribendo desessum
 esse. Sed et cum Decanus scriberet, toto mense Julio
 in acridulis Sualbaei valetudinis causa, absens fui.
 Deo responsum ejus non vidi. Scio tamen ex faculta-
 tis sententia eum respondisse, gravissimis de causis
 Facultatem nolle hanc litem, quae non tam rem
 theologiam, quam proscriptionem civilem concer-
 nit, suam facere. Neque, si vellet, inconsulta Aca-
 demia et Aula id facere auderet. Igitur te rogo,
 ne aegre feras, quod ex sententia non responderim;
 Arbitraris tu quidem nostram auctoritatem posse cohi-
 beri ingeniorum vestrae lasciviam, turbasque
 precaveri, nos vero secus judicare, res coegit. Quid
 alioqui de libro tuo sentiam, ingenue prae-
 scripsi, quod tibi satis sit. Alterum tuum rescriptum
 ad Professores Theologiae. s. malle me ex stylo, ut nosti,
 recepto, ad Decanum et Professores Theologiae. Fa-
 cultatis inscriptum et absente in nundinis Decano
 primum reseratum est. Reversus haud dubie,
 quam primum ex sententia Facultatis respondebit.
 Interim te velim patientia et silentio, quicquid id
 est injuria, concoquere, iudicium Ecclesiae relinque-
 re. Satis enim pro causa bona laborasti, ne te fatales
 turbae, quae Belgium premunt, opprimant. Drapian-
 tantum virum miror, ex etymo Latino ambiguo
 verbi *Creo* cothurnum *Arrianum* invehere, velle.
 Duo loca allegata vitiose legere. *ἔκλυε* pro *ἐκτύβε*
 vel *ἐκλύδατο*, quis dubitet, qui Hebraeum contextum
 adspexit *Zach. XIII. 5. LXX. 37. reddiderunt ἔκλυε*

Teo sensu alieno. Quod si creavit est pro genuit, cur
potius improprie dicimus, filium creatum quam genitum
si nihil monstrari aliter? Etsi igitur nolim vos dogmat-
xvii, tamen vereor, ne critica falsista vtrius dogmati
prodat, quod dies manifestabit, quia error errorem
pariet. Deum oro ut vobis et nobis det unum sentire
et loqui in spiritu et veritate. Feliciter vale et
salve. Heidelbergae, 18. Septembris ibis.

191

Balthazaro Vizio, Ecclesiastae Dordraceno.
Salutem!

Video, mi frater, hoc suspectissimo tempore, casu vel per
fidia, meas vobis, vestras mihi non reddi. Tuas vix intra
biennium vidi: nequidem prelixas illas, de quibus scribis.
Igitur silentium posthac mihi indixi, et indicit mihi lan-
guida senectus. Nuper respondi D. Sibrande et D.
Stomunio, qui ex nuditatis sua mihi communicarunt: vereor
aut acciperent. Tu, data occasione, me eis, cum vicinos ha-
beas, excusa. Tuas interim crebriores libenter expectabo,
nec deputabis in culpa, si pedes defessus, equitem non
assequar. Bellarminum castigatum de justificatione
futuris nuditatis, volente Domino, videbitis: et tunc
pedem figere datum mihi est, Deo Opt. Max. eternas
gratias ago. Precedentia ad haec iocus mihi sunt visa.
In hoc omnino argumente summa arte doloque, pugnat iste
Goleathus, majorque sudore propereidas mihi fuit: quod
iudices non iniqui agnoscent. Deo sit gratia et gloria.
In frenico dicta, indicta dixerim. Quid sit? indicta omnia,
et fardo mundo narraui fabulam: quia vadit in interitum.
Hanc tamen pas regis sancta mea cura pro veritate et
pace Ecclesiae totis octo annis per textum relinquere post
me volui: si aliorum hoc trahant studium, quid ad me!